

[Slebsager.]

hvervsfrihed, men der ligger deri det Spørgsmaal, om man fra radikal Side, hvis der i vor Lovgivning ikke er Bestemmelser, hvorigennem man kan komme saadanne Misbrug til Livs, vil være med til at gennemføre saadanne Bestemmelser, fordi man ved den Stilling, som Partiets Repræsentant i Byraadet indtog, har erkendt, at det var et Magtmisbrug og et Overgreb, som man vendte sig imod.

Jeg skal ikke forlænge Debatten, men blot med disse Bemærkninger atter anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme imod Lovforslaget, idet jeg dog skal føje til, at hvis Regeringen ønsker Lovforslaget overvejet i Udvalg, er vi selvfølgelig ikke uvillige til at deltage i en saadan Udvalgsbehandling, dog ikke med det Formaal at faa Loven ophævet, ingenlunde; hvis man derimod ønsker visse Bestemmelser klarere affattet eller eventuelt ønsker Loven udvidet, er vi villige til Forhandling i Udvalg.

Hendriksen: Det være saare langt fra mig at ville forsøge at retlede og vejlede den højtærede Handelsminister; naar han ønsker at kalde Loven for „den saakaldte Tugthuslov“, og man ikke fra anden Side gør Indsigelser herimod, kan det ikke genere mig, som jeg allerede sagde, da jeg første Gang havde Ordet. Men det forekommer mig nu alligevel, at den højtærede Handelsminister skal overveje dette Spørgsmaal endnu en Gang og kalde Tingene ved deres rette Navn.

Den højtærede Handelsminister sagde, at det vilde være umuligt at faa Loven om Arbejds- og Erhvervsfriheden vedtaget nu, og det er saa sandt, som det er sagt. Men den Betragtning gælder ogsaa alle de andre Love, som blev vedtaget, da de nuværende Regeringspartier var i Opposition, og som man den Gang stemte imod; og jeg ser dog ikke, at man forelægger Forslag om at ophæve alle de Love, der i den lange Tid er blevet vedtaget.

Den højtærede Handelsminister trak jo nu ogsaa lidt i Land paa de meget kraftige Udtalelser, han fremsatte i sin Forelæggelsestale, hvori han understregede, at denne Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden var en Undtagelseslov, saaledes udtalte den højtærede Minister sig, det staaer Sp. 42.

Nu siger den højtærede Handelsminister, at Lovens Bestemmelser omfatter vel ogsaa andre end de egentlige Arbejdere, men det er i Virkeligheden kun disse, der

i det lange Løb vil blive ramt af Loven, og i denne Forbindelse sagde den højtærede Minister, at det, vi ønskede, var en skærpet Rettergang overfor den organiserede Arbejder.

Dette er fuldkommen urigtigt. Det, man ønsker gennem Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, er en skærpet Rettergang overfor alle dem, der forbryder sig mod denne Lovs Bestemmelser; dette gælder ingenlunde Arbejderne alene, men i lige saa høj Grad Arbejdsgiverne, og jeg vil i denne Forbindelse minde om, at man ogsaa fra Arbejdsgiverside i sin Tid var stærk Modstander af dette Lovforslag.

Endelig siger den højtærede Handelsminister i Relation til Kolindsund-Sagen, at den Gang blev jo Landarbejderne tiltalt og straffet. Men dette er urigtigt, fuldkommen urigtigt, der er ingen, der er blevet tiltalt og straffet, der var overhovedet ingen Straffesag om dette Forhold. Nej, det, der skete, var, at i Henhold til Højesteretsdom af 9. Juni 1926 blev de paagældende dømt til at betale 100 000 Kr. i Erstatning til Lodsejerne, 30 000 Kr. i Erstatning til Købmand Kiers Bo og 9 000 Kr. i Sagsomkostninger — der var ingen Bøder —, og i Henhold til Østre Landsrets Dom af 28. Maj 1927 blev de idømt yderligere $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Erstatning. Men de paagældende er ikke blevet tiltalt eller straffet, det har været Erstatningssager, intet som helst andet.

I øvrigt skal jeg blot gentage, at ogsaa vi fra vor Side er villige til i et Udvalg at overveje de her omhandlede Spørgsmaal; men Forudsætningen maa være den, at Loven faar Lov til at bestaa.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Slebsager optraadte som en varm Talsmand for dem, der bliver forfulgt af Organisationerne, og hævdede, at Misbrug fra Organisationernes Side burde bremses stærkest muligt. Jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem vil være enig med mig i den Betragtning, at hvis en Venstre-Rigsdagsmand afskediger sin gifte Fødermester eller en anden gift Arbejder, fordi han er Medlem af Landarbejdernes Organisation, saa er denne Venstre-Rigsdagsmands Adfærd at dadle i allerhøjeste Grad, saa er det en Misbrug af Magt, saa er det at hindre en Mand i at udøve sine grundlovmæssige